

Yemin Billah Düştüm Yola Sevgi Diye

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Şubat 2021

Dağılmış renklerden ağıtlar yaktım
Hüzün kepçesinde düşendi payıma
Yaftalanmış her gece her hece
Aşkın makûs yankısında saklıydı bekası
Görmeden gömdüğüm düşün de nakaratı.

Hüzün bahçemde saklıydı dün de kalan neşem
Aşkın da hizaya getirdiği dehlizde
Saklandığıma binaen
Bir şiire düşkün mizacım elbet indirdiğim yelkenlerim
Kuşların kanatlarında yasım
Yalnızlığın hicabında dolu dolu gözyaşım.

Bir menkıbe ise derlediklerim
İçimden taşan Nisan tasım
Renklerin muadili iken siyah
Yaşanmışlıkların da nakaratı
Kanlı isin
Karlı göğün
Karşı yakası şehrin
Nasıl da şendi öncesinde sesim.

Yemin Billah düştüm yola sevgi diye
Düştüm gözlerinden insanların bilmeden neden
Rengim pembeydi ve beyaz öncesinde madem
Hep mi siyah giyindiğim?
Hep mi kaçtığım insanlardan
Yana yakıla yaşadığım ezelden
Gölgeinden bile ayrı düşmüşken.

Sancılı göğün sanrılı yaşı
Makamın kayıp nakaratında saklı
Mükâfatım
Ederi yok ki tüm olup bitenin
Bir hazan bahçesinde yaşamanın da lehçesi işte.

Gönül bahçemde soldum solalı
Hüzün reçetemde saklıdır na'şım
Bir marş ki arkamdan çalan
Ne çok insanmış meğer tefe koyan.

Kanatları kırık hayatın
Yorgunluk saklı mizacımda
Eşlik eden yaftaların
Haddi hesabı yok madem
Matemle örülü duvarlarım
Enkaza dönen varlığımdan dökülür her zerrem
Ötekileştirilen bir mevsim ki içimde devinen
Bir gölgem vardı o da kaçtı çoktan
Rengimle sararıp soldu gök kubbem
Tek şahit Mevla'm.